

El terreny de joc per a la pràctica de l'escala i corda és el trinquet.

Característiques: La pilota a utilitzar en aquesta modalitat és la de vaqueta, amb pes oficial segons el Reglament. El públic es col·locarà bàsicament a les galeries (llarga, del rest o del dau), a les escales de la zona del rest i sota la corda en un espai molt restringit. De vegades es pot ocupar l'escala del dau, però no és molt habitual.

Els equips per a la pràctica d'aquesta modalitat podran ser individuals (un contra un), parelles o trios.

Els components d'un equip són: rest o escalater, mitger, punter (el qual normalment serà el feridor), i el feridor. Per pacte es pot incloure dins de l'equip un quart (o tercer jugador) que faça de feridor, però que no podrà jugar i que es retirarà després de traure o ferir.

En el transcurs d'una partida, els jugadors podran intercanviar-se les posicions al terreny de joc.

Els jutges d'una partida seran l'home bo o jutge màxim de la partida, que és qui tindrà tota l'autoritat i responsabilitat dins del recinte de joc amb decisions inapel·lables, i els jutges auxiliars (un al rest, l'altre al dau i un altre de corda).

REGLES DEL JOC. La ferida es realitza des d'una pedra col·locada a un metre davant de la corda dins del camp del dau (en el dibuix pedra de ferir). El feridor bota la pilota i, jugant-la amb el palmell de la mà, la impulsa contra la muralla de l'escala (la paret de la dreta), des d'on, obligatòriament, ha de colpejar-la per dalt d'una línia (en el dibuix línia de ferir) per tal

Partida de pilota en l'especialitat d'escala i corda.

Les modalitats del joc

Escala i corda

que després de botar en l'escala caiga dins del dau.

El rest, que està dins del dau, haurà de tornar la pilota jugant-la a l'aire, després de botar en l'escala o al primer bot dins del dau, passant-la per damunt de la corda, i li està prohibit en aquest primer colp llançar-la a la graderia. En cas de fer-ho perd quinze. Tornada la pilota, el joc continuarà de forma que els jugadors tornen sempre la pilota jugant-la a l'aire, al rebot o al primer bot sobre el sòl. Si la pilota toca alguna de les ratlles o la

corda es considerarà falta de l'equip que l'ha llançada.

Les posicions dels equips dins del trinquet són alternatives, i s'han de canviar amb cada joc finalitzat. Tota pilota que toque un jugador en qualsevol part del seu cos que no siga la mà es considerarà falta del jugador, que perdrà el quinze. Si les pilotes llançades a les galeries reboten i tornen a caure, la pilota continuarà en joc. Les escales es consideren aire i, per tant, la pilota pot botar en l'escala fins que caiga a terra i done el primer bot.

Les partides seran a 60 punts (12 jocs), i es pot pactar eixir segons la partida, amb avantatge de qualsevol dels equips.

La pilota es considerarà parada, "parà", si a la part del rest la pilota que toca escala queda aturada pel públic que hi està assegut.

Les regles són molt més àmplies, però aquest document és una introducció prou lleugera de l'escala i corda, les combinacions són molt nombroses dins d'aquesta modalitat.

Materials del Joc

Les pilotes de badana i de tec

REDACCIÓ

LA PILOTA DE BADANA. Com indica el seu nom, són unes pilotes l'exterior de les quals és de pell de vedella; el seu interior és una borra estreta i poden dur un petit centre de goma malgrat que això afecta el salt i l'assentament, per la qual cosa s'ha anat eliminant progressivament el centre de goma.

Foren usades tradicionalment al joc de carrer en tindre un preu més econòmic, i actualment són les indicades per a l'entrenament i la competició dels alevins, com també en la formació inicial

Pilotes de badana.

a les escoles de pilota. Tenen com a màxim un pes de 26 g i un diàmetre de 38 mm.

LA PILOTA DE TEC. És la utilitzada en la modalitat de frontó valencià. Està formada per un nucli de fusta sobre el qual es col·loca un cap de borra, tot nugat amb un fil de manera que comprimeix i subjecte tot el conjunt, i es folra finalment amb pell de cabra, tallada de la mateixa manera que en les pilotes de badana en forma de buits, els quals s'acoblen i es cusen amb costura vista, a diferència de la pilota de vaqueta.

Els pesos i les mides són entre 36 i 50 g i entre 40 i 50 mm.

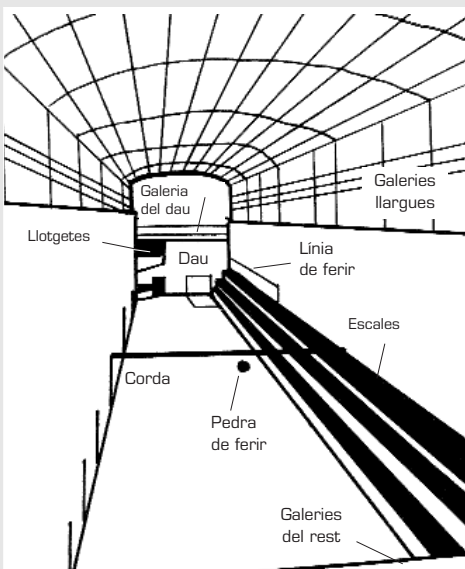
LA PILOTA DE DRAP. És la pilota utilitzada en la modalitat de galotxeta. Està formada per un centre de borra prensada i envoltada per tires de drap, o fil encerat de llana, fins aconseguir el pes i les dimensions homologades. Es tanca tradicionalment mitjançant tires de cinta autoadhesiva que li donen un aspecte peculiar en el qual es distingeixen els meridians i l'equador.

Tenen un pes que oscil·la des dels 50-96 grams i un diàmetre de 6-7 cm.

Trinquet

El trinquet és un recinte tancat per a la pràctica del joc de pilota. És un rectangle on les quatre parets que el delimiten prenen part en el joc. Pot tindre de llarg entre els quaranta i els seixanta metres, i d'amplària entre els nou i els onze. Els dos murs més llargs tenen d'alçària aproximada l'equivalent a la citada amplària i reben el nom de muralles. Aquesta alçària és augmentada mitjançant la col·locació de bastidors de tela metàl·lica que cobreixen el sostre als trinquets que no són tancats per dalt. Els altres elements fonamentals són l'escala i el dau. L'escala és una graderia de quatre escalons, el primer té una mica més d'alçada que els altres. Aprofiten perquè els espectadors hi puguen seure, preferiblement a la zona del rest, i en partides de molta expectació es pot utilitzar la zona d'escala del

dau. En el raspall els espectadors poden ocupar tota l'escala. La pilota, en la modalitat d'escala i corda, pot córrer per tota l'escala, està en l'aire. Només es comptaran els bots quan la pilota caiga a terra. El dau és un quadrilàter de dos o tres metres de costat. Està sota l'escala, i a dins es col·loca el jugador que fa el dau. A la dreta del dau, matant l'angle que ocupen la muralla i la paret, hi ha una llotja (denominada palquet de baix) i, aprofitant si hi ha coberta del palquet, pot haver-hi un palquet de dalt. Dins d'aquest s'acomoden les autoritats, i en el de baix les cadires estan reservades als aficionats de més pes. Un altre lloc del trinquet on podem trobar aficionats de pes són les cadires i l'escala de la proximitat de la corda. Damunt dels dos murs més curts i de les dues muralles estan les

galeries. Les curtes tenen unes graderies on pot seure la gent. La corda, en la modalitat de joc a l'alt, divideix el trinquet en dues parts iguals. D'una part de la corda queda el dau i de l'altra

el rest. Els tamborins tenen la missió de matar l'angle format pels frontons i es considera aire. La pedra és una llosa on el feridor bota la pilota abans de ferir.